

sen ved at imødekomme ethvert berettiget Krav om Forbedringer af Kasernebygningerne.

Byraadets Krav i 1881 gik egentlig ud paa at faa en Garnisonslov, hvori det bestemtes, at Aarhus for Fremtiden skulde være Garnisonsby, og at de før nævnte Afdelinger skulde indkvarteres i Kaserner, men den daværende Krigsminister, Bohnson, og Indenrigsministeren mente ikke at kunne gennemføre en saadan Garnisonslov. Det daværende Byraad lod sig da nøje med at faa et skriftligt Tilsagn om, at Aarhus By fremtidig kunde vente at blive Garnisonsby, hvorefter man gik til at udvide de tilstedeværende og bygge de nødvendige nye Kaserner. De mundtlige og skriftlige Forhandlinger, som førtes, resulterede i, at vi fik en Overenskomst af 1887, hvis § 1 siger, at Krigsbestyrelsen giver det Tilsagn at ville bestræbe sig for, ved Lov eller paa anden Maade, at faa Aarhus bestemt til Garnisonssted for 1 Fodfolksregiment, 1 Rytterregiment og 1 Artilleriafdeling. Jeg har med disse Bemærkninger dokumenteret for det høje Ting, at Kommunen kun er gaaet ind paa at opføre Kasernebygninger mod, at Krigsbestyrelsen i 1881 og 1887 bandt sig moralsk og juridisk med saa stærke Baand, som man vel i det hele kan binde sig med i et saadant Forhold, til at bevare Garnisonen i Aarhus i den den Gang give Størrelse, og derfor er det naturligt, at Aarhus Byraad paa samtlige Borgeres Vegne henvender sig til den høje Regering og Rigsdag for at gøre opmærksom paa disse Forhold, ligesom jeg synes, det havde været naturligt, at hele Finansudvalget havde været med til at henstille til Ministeren at tage dette Andragende under velvillig Overvejelse i Stedet for, at det kun af et Mindretal er foreslaaet henvist til Forsvarsministeren, hvilket vel desværre er ensbetydende med, at Henvisningen ikke bliver vedtagen.

Jeg vil ved denne Lejlighed bringe en Tak fra Aarhus Bys Borgere saavel til mine Partifæller som til de radikale Medlemmer i Udvalget, fordi de foreslaa at henvise Andragendet til Ministeren. Men jeg vil samtidig udtale min Forbavelse over det ærede Medlem fra Koldings (Laursen) Stilling i denne Sag, min Forbavelse over, at det ærede Medlem som Byraadsmedlem i Aarhus har været med til at underskribe dette Andragende og har været med til at indbringe det her i Tinget, men ikke har været med til at stille et Forslag, hvorved man kunde vente

at faa det mest mulige ud af Andragendet, nemlig Forslag om at henvise Sagen til Forsvarsministeren. — Jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme for Andragendets Henvisning til Forsvarsministerens velvillige Overvejelse. Det kan være, det ikke betyder saa meget, det kan være, det ikke nytter noget, men jeg tror alligevel, Ministeren vil kunne gøre noget i denne Sag, som betrygger Aarhus Bys Borgere, der have ofret mange Penge paa disse Etablissementer. Stemme de Herrer mod dette Andragendes Henvisning til Ministeren, begaa de en Uretfærdighed mod Aarhus By, som denne efter min Formening efter den Offervillighed, den har lagt for Dagen med Hensyn til at rejse tidssvarende Kasernebygninger, ikke har fortjent. Forholdet er jo ikke det, at de 3 Batailloner blive flyttede bort fra Aarhus for at blive ophævede, og for at man kan spare paa de militære Udgifter; i saa Fald skulde jeg som Socialdemokrat ikke staa og anbefale et saadant Andragende her, thi saa vilde jeg være med til at spare, hvor der kunde spares. Men det er langt fra Tilfældet ved denne Flytning, at der spares noget paa de militære Udgifter. En naturlig Følge af, at man flytter Militæret bort fra de en Gang rejste Kaserner til en By eller Byer, hvor de ingen Kaserner have, men maa indkvartere Soldaterne hos Byens Borgere, altsaa gaa tilbage til den gamle, forældede Indkvarteringsmaade, som man i 1871—72 mente ikke var tidssvarende i Aarhus, vil formentlig være, at de i Forvejen svimlende militære Udgifter vokse yderligere, foruden at der fremkommer en Merudgift som Følge af, at denne Flytning vil medføre, at Aarhus By i Henhold til Overenskomsten af 1887 vil gøre Erstatningskrav gældende overfor Krigsministeriet. Jeg kan i alt Fald ikke se rettere, end at vi ifølge Overenskomstens Ordlyd ere berettigede til at faa Erstatning, da den ene Bygning, som vil blive ledig, og som staaar Kommunen i 540,000 Kr., ikke kan bruges til andet end det, den er indrettet til, altsaa som Kaserne.

Aarhus Byraads Krav var altsaa saavel i 1881 som i 1887 at faa en Garnisonslov, men Byraadet gik ved de Forhandlinger, der førtes, ud fra, at man kunde stole paa Ministerord og Ministerløfter, som fremgik af de Skrivelser, der udveksledes, og som findes i Byraadets Arkiv. Man mente, at man kunde stole paa, at Aarhus vedblivende vilde beholde sin Garnison, medmindre der skete noget i militær Henseende, eller Sagkundskaben